

Տնկներու վերայ չոքած՝ մօրը ստինդը բերանն առած կը ծծէ, իսկ մի այլն, առատ կաթ ստանալու համար ստինզն իւր բերնի մէջ արած՝ արագ հարուածներ կապ բերնով այնպէս, որ մօր ետեւի ոտներն գետնէն կը բարձրանայ. իսկ մի քանիսը կանգնած՝ աչքերը փակած՝ հանգարտ կորոճան. եթէ մի փոքր շխրտոց հանեցիր կամ բարձր շնչառութիւն ունեցար, ահա, տես, սուր ականջնին անկեցին, հազար ճանապարհ բացուեցաւ որոց առաջ, խոյս տուեցին յանկարծ, մին սլացաւ քան գարագաթե թռչուն և անհետ եղաւ կամ քարաժայռի ծերպերու և կամ կանաչների ալիքներու մէջ:

Ճանապարհհետ ուղղեցինք մի քիչ յառաջ, պիտի պատահինք վայրի ոչխարաց հօտի մի, մանր դրմակով գեղնագոյն ասրով, սրանք յանկարծ խրտնեցան, խոյս տուին, միւս ձորակի կողքի վերայ կանգ առին, սպասեցին իրենց դառնուկներին, նրանք ևս հասան և արդ խմբովին աներևութացան մեր տեսութենէն, դարձանք, աջ շեղուելով մտանք մի թփատան. վայրս զարդարուած է անտառային ավենարնախր, կանաչ, կարմիր, սեւա սպիտակ քաղցրահամ և թրթուաչ պտուղներով, մի քիչ հեռին ձիւղերու ճղրուտոց կը լսուի, մենք կարծելով թէ մարդ է դա, մօտեցանք որ բարե տանք. դեռ նորան չը հասած «Բաղո՛ւ» ճչալով մեր առջև երկու ոտից վերայ կանգնեցաւ մի արջ և նախ քան ինքն խոյս առող գոժիւններուն հետևեցաւ, քոսա ի քոսա, աներևութացան մեր տեսութենէն:

Ահա հեռացան Թէքքէ-Բինէի բնակիչներն, ամա-յացաւ մեր շուրջը. ո՞վ զիտէ սրանք ո՞ր ծակի խոռոչին ապաւինած՝ սրտատրոփ անէծք կը կարգան մեր ներկա-յութենէն, ստիպն վճիտ աղբիւրները դեռ ևս կը շա-